

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 196

гр. Сливен, 20.10.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН в закрито заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Снежана Бакалова

Членове: Стефка Т. Михайлова Маринова
Надежда Н. Янакиева

като разглежда докладваното от Надежда Н. Янакиева Въззивно частно наказателно дело № 20212200600365 по описа за 2021 година

Производството е въззивно, частно и се развива по реда на чл. 249 ал. 3 вр. чл. 341 и сл. от НПК.

Образувано е по жалба на подсъдимия. Г.И., подадена чрез защитника му адв. Х., с която се атакува определение, държано в разпоредително заседание на 14.06.2021г. по НОХД № 608/2020г. на СлРС, с т. 3 на което съдът, като е приел, че не са допуснати на досъдебното производство отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия, пострадалия или неговите наследници, по същество не е уважил искането на защитника на подсъдимия за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на РП, поради допуснати съществени процесуални нарушения.

С жалбата се атакува цитираната част от протоколното определение, като се твърди, че в нея то е неправилно, незаконосъобразно и постановено в нарушение на установените правила. Жалбоподателят счита, че обжалваното определение е изцяло немотивирано и съдът не е направил опит да мотивира отказа си или да обясни защо счита, че не са налице нарушения на правото на защита и на установените правила. Заявява, че защитата е изложила многобройни възражения във връзка с нарушаване правото на защита и установените правила, но съдът не ги е обсъдил, а само формално е посочил, че нарушения не са налице. По-нататък се твърди, че не е възможно и допустимо да бъдат разглеждани въпроси по същество и да се обсъждат факти и това дали е нарушен материалният закон, когато са налице процесуални нарушения.

В частната жалба се сочи, че обвинението в досъдебната фаза многократно е предявявало материали по делото без том I от СРС, независимо от направените всеки път възражения досежно липсата му, че въпреки направеното изрично писмено искане за участие в действията по разследването са проведени множество такива без обвиняемия и защитата, че не са изпълнени задължителни указания на ВКС относно неотстранени процесуални нарушения и оплакванията в тази насока са оставени без уважение без мотиви.

Жалбоподателят счита, че са налице повтарящи се процесуални нарушения, а

константна практика на ВКС и ЕСЗПЧ е, че всяко недопускане на обвиняемия и защитата грубо нарушава правото на защита и представлява процесуално нарушение от категорията на неотстранимите в хода на съдебното следствие. Съдът е игнорирал и посоченото от защитата на двамата подсъдими наличие на фрапиращи противоречия в обвинителния акт.

С оглед изложеното се иска отмяна на атакуваната част от определението от разпоредителното заседание на 14.06.21г.

Жалбата е подадена в законния срок – на 18.06.2021г. чрез постановилия атакуваното определение районен съд, същата е редовна, подадена от процесуално легитимиран субект, разполагащ с правен интерес от обжалването, поради което е и допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Хронологичната фактология е следната: Производството по НОХД № 1740/2017г. по описа на Районен съд - Сливен е образувано по внесен от Районна прокуратура гр.Сливен обвинителен акт против Г.И. за престъпление по чл.209, ал.1 вр. чл.20, ал.2 от НК и против Д.Г. за престъпление по чл.209, ал.1 вр. чл.20, ал.2 от НК.

Първоначално досъдебно производство № 33 "ИП"/2012 г. по описа на ОД на МВР - Сливен е било образувано за престъпление по чл.304б от НК. С обвинения по чл.304б ал.1 предл.1 и 2 вр. чл.20, ал.2 от НК срещу двамата обвиняеми делото е било внесено от ОП - Сливен в Окръжен съд - Сливен като е било образувано НОХД№585/2012г по описа на СлОС. С разпореждане №7 от 11.01.2013г по НОХД№585/2012г по описа на СлОС съдията - докладчик на основание чл.249, ал.1вр.чл.248, ал.2,т.3 от НПК е прекратил съдебното производство по делото и е върнал същото на ОП-Сливен за отстраняване на допуснати в досъдебната фаза съществени нарушения на процесуалните правила.

С Определение №7 от 27.02.2013г по ВЧНД№28/2013г Апелативен-Бургас е потвърдил разпореждане №7 от закрито заседание на 11.01.2013г п по НОХД№585/2012г на Сливенския окръжен съд.

ОП-Сливен отново е внесла обвинителен акт срещу двамата подсъдими със същата правна квалификация на деянията. Било образувано НОХД№232/2013г. , което е приключило с осъдителна присъда. Съдебният акт по НОХД № 232/2013 г. по описа на СлОС, с който двамата подсъдими за били признати за виновни за извършено престъпление по чл.304б ал.1 предл.1 и 2 вр. чл.20, ал.2 от НК, е изменена с решение по ВНОХД № 37/2014 г. на БАС с увеличаване размера на изпитателния срок на наложените условни наказания "Лишаване от свобода" на двамата подсъдими. Съдебният акт на БАС е отменен с решение №88/20.07.2015г по н.д. № 1644/2014 г. на ВКС, трето н.о., поради липса на мотиви относно приетите за установени фактически положения, анализа на доказателствата, правните изводи и възраженията на страните. Делото е върнато на БАС за ново разглеждане, който със свое решение по ВНОХД № 138/2015 г. е отменил

присъдата на СлОС и е върнал делото за ново разглеждане на окръжния съд.

Съдията-докладчик по НОХД № 487/2015 г. на СлОС с разпореждане №863 от 14.12.2015г. е приел, че обвинителният акт страда от недостатъци като се е позовал на решението на апелативния съд по ВНОХД №138/2015г. Съдът е върнал делото на ОП - Сливен, констатирайки противоречия между обстоятелствена и диспозитивна част на обвинителния акт, както и процесуални нарушения, осъществени в досъдебната фаза на наказателното производство. Разпореждането не е атакувано от Окръжна прокуратура-Сливен.

С постановление от 03.05.2015 г. на ОП - Сливен е преценено, че разследваната дейтелност не съставлява престъпление по чл.304б ал.1 предл.1 и 2 вр. чл.20, ал.2 от НК и досъдебното производство е частично прекратено в частта му водено за това престъпление като е останало висящо срещу двамата обвиняеми за престъпление по чл.209, ал.1 вр. чл.20, ал.2 от НК. Делото е изпратено по компетентност на РП - Сливен, включително с 4 тома класифицирани материали и веществени доказателства /л.2 от НОХД № 585/2012 г. на СлОС и л.2 от НОХД № 232/2013 г. на СлОС с информация под формата на забележка относно броя на томовете/.

В хода на досъдебното производство след новата правна квалификация на деянието по чл.209, ал.1 вр. чл.20, ал.1 от НК, Г. ИВ. ИВ. и Д. Р. ГЮР. са неколкратно привлечани в качеството на обвиняеми със съответни постановления за престъпление по чл.209, ал.1 вр. чл.20 ал.2 от НК.

Делото е внесено с обвинителен акт по НОХД № 1127/2016 г. по описа на СлРС, прекратено и върнато на прокурора от съдията- докладчик с разпореждане по НОХД № 32/2017 г. по описа на СлРС, прекратено и върнато на прокурора с определение на съдебния състав в открито съдебно заседание., поради констатирани съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правата на страните.

При предявяване на разследването с постановление от 05.10.2017г поде.Г.И. и защитникът му адв.Х. са направили възражения, че не им е осигурена възможност да се запознаят с материалите по том със СРС, който не бил приложен по досъдебното производство. По повод тези възражения, касаещи липсващ първи том от секретните материали, наблюдаващият прокурор в РП - Сливен се е произнесъл с постановление от 11.10.2017г. Разяснено е, че претендираният като липсващ том представлява наблюдателна преписка със съпроводителни писма относно движението на делото между институциите, която не касае ВДС, поради което не се предявява и понастоящем се съхранява в съответната регистратура на ОП - Сливен.

Последно предявените в досъдебното производство на Г.И. и Д.Г. обвинения от разследващия орган са идентични с тези в диспозитива на обвинителния акт, внесен за разглеждане по НОХД № 1740/2017 г. по описа на СлРС. Делото е внесено с всички

доказателствени материали, включително 4 тома класифицирани материали, изпратени по съответния ред.

В проведеното на 30.03.2018 г. разпоредително заседание по НОХД № 1740/2017 г. по описа на СлРС съдът е конституирал пострадалата М.В. като частен обвинител и страните са взели становище по въпросите посочени в чл.248, ал.1 от НПК. Защитниците на двамата подсъдими са възразили срещу действията по разследването и внесения за разглеждане обвинителен акт. Поискали са делото да се върне на прокурора, поради допуснати нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита на подсъдимите.

С протоколно определение от 30.03.2018 г. СлРС по НОХД № 1740/2017 г. по описа на СлРС съдът е отхвърлил исканията на защитата за връщане делото на РП - Сливен, поради допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, като неоснователни.

Адв.Х. е изтъкнал като нарушение на процесуалните правила недопускане участието на защитата в конкретни процесуално-следствени действия в досъдебната фаза. Съдът е приел, че оплакването е неоснователно, тъй като с оглед разпоредбата на чл.248, ал.4 от НПК, в разпоредително заседание не се обсъждат нарушения, свързани с допускането, събирането, проверката и оценката на доказателствените материали. Позовавайки се на чл.249, ал.4 от НПК, съдът е оставил без уважение и искането за връщане делото на прокурора, поради недостатъци на обвинителния акт, като е приел, че такива не са допуснати.

С определение от 30.03.2018 г. по ВЧНД 0240/2018 г. СлОС е потвърдил протоколното определение на РС от разпоредително заседание, с което са оставени без уважения исканията на защитата на двамата подсъдими за връщане на делото в досъдебната фаза.

С присъда по НОХД № 1740/2017 г. СлРС е признал двамата подсъдими за виновни по повдигнатите им обвинения за престъпления по чл.209 ал.1, вр.чл.20, ал.2 вр.чл.55, ал.1 от НК. На подсъдимия И. е наложил наказание лишаване от свобода за срок от шест месеца, изтърпяването на което е отложил за изпитателен срок от три години. Същото наказание е наложено и на подсъдимия Г..

С решение № 13/08.05.2020 г. по ВНОХД № 597/2019 г. СлОС е отменил присъда № 74/27.05.2019 г. по НОХД № 1740/2017 г. по описа на СлРС и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд като е прието, че първостепенният съд е допуснал съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на подсъдимите лица: произнасяне на съда по възражения на защитниците по отношение на съставомерността на извършеното, по доказаността на повдигнатото и поддържано от прокуратурата обвинение, липса на задълбочен анализ на всички

доказателствени материали или изобицо на какъвто и да е анализ на някои доказателства.

След отмяната на съдебния акт на първостепенния съд от страна на въззивната инстанция, било образувано поредното дело- НОХД№608/2020г. по описа на СлРС. На 09.10.2020г. е било проведено разпоредително заседание.

В хода на същото адв.Х. е заявил, че в хода на досъдебното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които в обобщен вид се свеждат до неясно обвинение, неясен механизъм на осъществяване на вмененото престъпно деяние, нарушения при предявяване на разследването, изразяващи се в непредявяване на част от доказателствения материал като акцент се поставя върху непредявяване на секретен том. Защитникът на подс.Г. - адв.К., е поискал да се прекрати съдебното производство на основание чл.249, ал.1 вр.чл.248, ал.1,т.3 от НПК, тъй като е счел, че в обвинителния акт няма фактология относно обективния и субективния признак на престъпния състав, както и че не са ясно очертани границите на общия умишъл за извършване на деяние.

Съдът след тайно съвещание е изложил мотиви към определението си, с което е оставил без уважение искането на защитниците на подсъдимите за прекратяване на съдебното производство.

Мотивите му са били, че обвинителният акт е изготвен в съответствие с изискванията на чл.246, ал.2 от НПК, в хода на досъдебното производство не са допуснати съществени нарушения, довели до ограничаване правото на защита на подсъдимите, а наведените възражения за допуснати нарушения по допускане, събиране, проверка и оценка на доказателствата са недопустими с оглед разпоредбата на чл.248, ал.4 от НПК.

Определението на СлРС е атакувано от защитниците на двамата подсъдими.

С определение № 260159 от 23.12.2020 г. по ВЧНД № 646/20г. на СлОС въззивната инстанция не е уважила жалбите и е потвърдила обжалваното с тях определение.

Производството по НОХД № 608/20г. на СлРС е продължило, като на 14.06.2021г. е проведено разпоредително заседание, в което адв. Х. като защитник на подсъдимия Г.И. и адв. К. като защитник на подсъдимия Д.Г. са направили отново искания за прекратяване на производството и връщане на делото на РП за доразследване. Адвокат Х. отново е развил оплаквания относно неяснота на обвинителния акт, невъзможност да се разбере обвинението, нарушаване правото на защита на подсъдимия, както и на участието му в действията по разследването, неизпълнение на указанията на върховната инстанция. Адвокат К. се е присъединил кам това становище.

С т. 3 от протоколното си определение първоинстанционният съд е приел, че не са допуснати на досъдебното производство отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия, пострадабия или неговите наследници.

Това определение в частта, с която по същество се отказва прекратяване на наказателното производство и връщане на делото на РП, е атакувано пред СлОС с настоящата частна жалба от подсъдимия Г.И. чрез адвокат Х. като негов защитник.

Съдържанието на тази жалба е напълно идентично със съдържанието на жалбата от 21.12.2020г. по която е било образувано в.ч.н.д. № 646/20г. на СлОС. В нея не се сочат никакви различни аргументи, нито пък никакви новонастъпили обстоятелства, които да променят фактическата обстановка.

Настоящият въззивен състав споделя изцяло и категорично изводите, до които е достигнал при аналогични факти и твърждествени оплаквания СлОС.

Изложените в жалбата доводи са изцяло неоснователни. Първото оплакване, касаещо внасяне на делото с липсващ том I /съдържащ класифицирана информация/, е несъстоятелно, тъй като в началния етап ДП, /когато деянията са били квалифицирани като престъпления по чл.304б, ал.1 вр.чл.20,ал.2 от НК/, е съдържало класифициран доказателствен материал, обособен в пет тома. Впоследствие обаче и при предявяване на разследването, и при внасянето на обвинителните актове в съда, въз основа на които са били образувани НОХД№585/2012г. и НОХД№232/2013г. на СлОС, е посочено, че секретните томове са четири. Във връзка с направени възражения в тази насока от адвокат Х., въз основа на поясненията в постановление от 11.10.2017г. на наблюдаващия прокурор Драганов, е установено, че по дела, при които са приложени ВДС, се изготвя наблюдателна преписка, която винаги се завежда като том №1 и в нея се съдържат съпроводителни писма относно движението на делото между институциите, тя не касае изготвените ВДС и не се предявява заедно с другите материали по разследването.

Така в случая наблюдателната преписка е заведена с пор.№195 и се съхранява в Регистъра на отчетните документи и сборове документи в службата за квалифицирана информация при ОП-Спивен, този том, представляващ наблюдателна преписка с описание на движението на делото между институциите, е бил изискан от СлОС по ВНОХД № 597/2019г., а след отпаданен ануждата от него, го е върнал на ОП.

Така е видно, че в действителност всички класифицирани материали са били обособени в четири секретни тома и те са били предявени на двамата подсъдими и защитниците надлежно. Следователно липсва твърдяното процесуално нарушение при предявяването, както и такова, ограничаващо правото на защита на подсъдимия-жалбоподател.

Следващото оплакване, че въпреки направеното изрично писмено искане за участие в действията по разследването са проведени множество такива без обвиняемия и защитата, този въззивен състав също намира за неоснователно. Правилно първоинстанционният съд е счел, че възраженията по доказателствата не подлежат на

разглеждане в разпоредителното заседание, в какъвто смисъл е разпоредбата на чл.248, ал.4 от НПК, съгласно която в разпоредителното заседание не се обсъждат нарушения, свързани с допускането, събирането, проверката и оценката на доказателствата и доказателствените средства. В съдебното производство се провежда пълно и непосредствено събиране на всички относими и допустими доказателствени средства и страните, включително подсъдимия, могат да вземат пряко участие в тези процесуални действия, дори ако това не е сторено в досъдебната фаза на производството. Тоест – дори да се счита, че такива нарушения са допуснати и са от категорията на отстранимите, те биха могли да бъдат отстранени в хода на съдебното следствие.

По-нататък в жалбата се релевират оплакванията относно неизпълнение на задължителни указания на ВКС. Тези оплаквания са общи и с тях не се сочи нито едно конкретно указание на върховната инстанция, което да не е било изпълнено. Няма изложени никакви точни аргументи относно това кои процесуални действия, указани от ВКС, са били игнорирани и въззивната инстанция счита, че в рамките на настоящото частно производство не може да си извърши институционален контрол на действията на съда.

По отношение на последното оплакване във връзка със съдържанието на обвинителния акт, този съдебен състав също намира, че той е изготвен в съответствие с нормата на чл.246, ал.2 от НПК, съдържа необходимата информация относно време, място и начин на извършване на деянието, изложението е ясно, ползвана е деловата и правна стилистика в разбираема и достъпна форма, без семантични или терминологични противоречия. Няма допуснати процесуални нарушения от категорията на тези по чл.249, ал.4 от НПК. Обвиняемите са узнали за какви престъпления са привлечени като такива, предоставена им е възможност да дадат обяснения и им е разяснено, че могат да откажат да дават обяснения, участвали са в производството, представлявани са били от защитници от първото им привлечение като обвиняеми по досъдебното производство.

При това положение е видно, че е налице пълно съвпадение на крайните изводи на първоинстанционния и въззивния съд по повод възражението за наличие на допуснати на досъдебното производство отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия, пострадалия или неговите наследници.

Не са налице визираните в чл. 249 ал. 3 от НПК основания за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на РП, поради което жалбата срещу отказа на първостепенния съд да стори това е неоснователна и следва да се остави без уважение, а такаваната с нея част от протоколното определение е- да се потвърди.

Ръководен от гореизложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

*ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба вх. № 268868 от 18.06.2021г. от Г. ИВ. ИВ. ЕГН *****, чрез адвокат Н.Х., с адрес за призоваване гр.София, ***, против т. 3 от протоколно определение държано в открито разпоредително заседание на 14.06.2021г. по НОХД № 608/2020г. на СлРС, като НЕОСНОВАТЕЛНА.*

ПОТВЪРЖДАВА т. 3 от протоколно определение държано в открито разпоредително заседание на 14.06.2021г. по НОХД № 608/2020г. на СлРС.

Определението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____